

DEN NORSKE LEGION
 PÅ LENINGRADFRONTEN I ÅRENE 1942 - 1944
 (historisk oversikt)
 Leningrad 1983 .
 Forfatter : Pensjoneft oberst Jurij Basistov

På oppfordring fra kretsen rundt FOLK OG LAND i 1996

gratis oversatt av Arne Roll, ~~fältvet~~ Narvik , ~~1926~~ 1926 .
 Calle SOL 123 , Torreta 3 , Torrevieja , Alicante , Spania

Telefon fra Norge : oo 34 6 5714771

adr.

Jeg sender i dag denne
 min oversettelse til Basistov.

A.R.

En hjertelig takk
 og hilsen til
 Wacendrych med
 ungdomsvenner og sjele
 som besøkte meg. Dmitrij
 skjøt etterpå veldig lav
 Wacendrych: "En meget sympatisk
 og klok mann!"

Arne Roll , f. 1926, Calle SOL 122 , Torreta 3 , Torrevieja ,
Alicante , Spania . Tlf. fra Norge : oo 34 6 5714771

Spania , 15. sept. 1996 .
De norske navn i oversettelsen er gjengitt slik de er skrevet av
Oberst Basistov . Russisk har ikke H . Lyden gjengis med russisk
X (Ach-Laut) eller vanligere : G . Russisk har ikke Ø . Russerne
skriver da e eller ja eller o eller russisk æ . Man gjetter seg
til hva mannen heter . Hyggelig hilsen fra oversetter Arne Roll

Arne Roll

SLUTTEN PÅ " Den norske legion "

I mars 1942 - på det sydlige frontavsnitt foran Leningrad -
fremstod , innenfor den tysk-fascistiske armé-gruppe "Nord"
en norsk militær gruppe - den såkalte " Norske Legion " .

Legionens dannelse er umiddelbart knyttet til de militær-politiske
forhold som oppstod etter den tysk-fascistiske okkupasjon [av Norge] .

Som kjent , den 9. april 1940 begynte det fascistiske Tyskland
militær inntrengning i Norge . Den bemerkelsesverdige usikkerhet
i den norske politiske ledelse , deres strev etter å få kompromisser
med angriperen, forhindret militære operasjoner for de nasjonale
væpnede styrker . Tyske styrker trengte inn i Oslo på første
angrepsdag, de tok viktige lagre og våpen . Allerede midt på dagen
den 9. april hadde tyske landsettingstropper tatt - praktisk talt
uten å møte motstand - de andre viktige byer i landet : Egersund ,
Kristiansand , Bergen , Trondheim og Narvik .

Den norske historiker N. Orvik anmerker , at i denne viktige etappe
av krigen, da tyskerne hverken hadde tallmessig overlegenhet i
soldater , eller overlegenhet i våpen, og da det forelå den
allerbeste mulighet for å knuse motstanderen, førtes der i Norge
praktisk talt ingen kamper . Høyst begrenset var de
vest-alliertes aktivitet , skjønt England , som hadde herredømmet
på havet , kunne ha sikret en gjenerobring og nedkjemping av
de tyske landgangstropper . Kommanderende sjef for den norske hær ,
general Løke , offiserer i generalstab, gikk inn for øyeblikkelig
kapitulasjon . Hærens overkommando mistet forbindelsen med troppene
og ledet dem ikke .

Norske hæravdelinger, i distrikter der de var utplassert, fortsatte
ofte kampen mot erobrerne . I april-mai landsattes i Norge
engelsk-franske ekspedisjons-styrker . Imidlertid ble også deres
militære virksomhet vinglete , og noen forandring i situasjonen
greidde de ikke skape . . Opp til 8. juni evakuerte England og
Frankrike sine tropper fra Norge . Etter at kongen og regjeringen
den 10. juni hadde reist over til England , la den norske armé
overalt ned sine våpen .

[] røde klammer er oversetterens
egne tillegg.

Tapstallene under kamp-perioden i Norge var relativt små . Tallet på døde og sårede i den norske arme ~~var~~ var omkring 1.700 mann . De samlede tapstall for engelskmennene og franskmennene samt for den polske berg-brigade som deltok i landsettingen av allierte tropper i Norge , var omkring 5.000 mann . Hitleristenes tapstall , inkludert de som uten etterretning forvant under overføringen med skip til Norge , var 5.300 mann . 1)

I det okkuperte Norge ble det opprettet tysk administrasjon under guvernemantsleder (Reichskommissar) I. Terboven . Hovedstøtten for okkupantene ble den fascistiske organisasjon til Quisling 3) "Nasjonal Samling" . 4) Denne Quisling , som var en STAVLENNIK , en protegé, [en hemmelig venn] av [det tyske parti] NSDAPs utenrikspolitiske etterretningstjeneste , ble utropt til "fører for det norske folk " , og fra 1. januar februar 1942 til leder for "den nasjonale regjering " .

Okkupasjonen av Norge og Danmark var det viktigste ledd i gjennomføringen av de nazistiske planene angående Skandinavia . Tyske militære kretser viste fra gammelt av en helt spesiell interesse for denne region , de anså området for en viktig PLATSDARM : utgangspunkt for videre erobringer . Allerede i 1934 erklærte Hitler : " Tiden for de små stater er over. Jeg vil skape et nordlig forbund , som skal bestå av Danmark , Sverige og Norge . Slike ~~stater~~ Slike ~~stater~~ foretøelser som nøytralitet , vil det ikke bli . Nøytrale [stater] vil bli dratt inn i de store nasjoners interesse-sfære . De vil bli slukt ."

Okkupasjonsmakten tok sikte på en full underkastelse av Norge , norsk innordning under Riket , Das Reich , direkte fascistutforming av Norge , Denne politikk begynte de å virkeliggjøre

1. Noskov A.M. : "Den skandivaviske PLATSDARM , brohode , under den annen verdenskrig . [Tidsskriftet] NAUKA , M. , 1977 , s. 92 - 125 .

2. Vidkun Quisling (1887-1945) organisatoren og føreren av det fascistiske parti i Norge . Medvirket til det fascistiske Tysklands erobring av Norge . I årene 1942 til 1945 var premiérminister i den regjering som samarbeidet med ~~regjeringen~~ okkupantene . Etter frigjøringen ble han avrettet som krigsforbryter . Navnet Quisling ble siden [en internasjonal] benevnelse på en forræder i ~~mot~~ mot sitt folk .

3. "Nasjonal Samling " eneste legale parti i Norge ~~under~~ okkupasjonstiden . Partiets største medlemstall nådde opp i 43.000 (høsten 1943) . "Norges historie " , " NAUKA " , M. , ~~1980~~ 1980 , side 409 .

med fordoblet hårdhet etter at det fascistiske Tyskland hadde overfalt Sovjet-Unionen. Norske materielle og menneskelige ressurser ble stilt til tjeneste for den tyske krigsmaskin. De tyske okkupasjonsstyrker, som under krigen varierte mellom 200.000 og 400.000 mann, ble satt på det norske statsbudsjett for underhold. Ett hundre tusen norske borgere var beskjeftiget med bygging av tyske militære objekter!

Den tyske administrasjon så det som en spesiell betydning å få Norge så hurtig som mulig innført i de militære operasjoner mot Sovjet-Unionen. Med dette mål for øye satte quislingene igang en vervingskampanje for "frivillige" for avsending til Øst-fronten. I juli 1941 ble det igangsatt en dannelses ~~av~~ av en spesiell avdeling: "den frivillige legion". De norske fascistiske kretser ville på denne måte demonstrere sin lojalitet overfor okkupasjonsmakten, at de var rede til øyeblikkelig å delta i "kampen mot bolsjevismen". Vervingskampanjen fant sted under en bred propaganda for "det norske bidrag til seieren for de nasjonal-sosialistiske idéer". De som gikk inn i legionen ble lovet alle slags fordeler og belønninger. Quisling erklærte at etter Tysklands seier, skulle legionærene få høye stillinger i Norge.

Vervingskampanjen hadde ytterst begrensede resultater, noe som gjenspeilte en økende motstand i det norske folk mot den fascistisk-quislingske ny-ordning. Villighet til å delta i "kampen mot bolsjevismen" fant man bare hos medlemmer av det fascistiske "Nasjonal Samling", samt hos forskjellige DEKLASSIFISERT, mislykkede, elementer. Av de ca. 800 mennesker som lot seg verve i den første etappe, var 30 - 90 % i det fascistiske parti. Inn i legionen gikk også noen ti-talls russiske hvite-gardister, stort sett fra de grupper som i 1939 til 1940 deltok på finsk side i kampen mot SSSR.

1. Hvitboka om 1940. Norges kommunistiske parti, Oslo 1975, s.148.

Dannelsen av Den norske legion møtte skarpt negative følelser i den overveiende del av den norske befolkning. Personer som gikk inn i legionen ble møtt med boikott, overalt i Norge ble de møtt med forakt. Karakteristisk er at dannelsen av underavdelinger av legionen [omkring i landet] foregikk under beskyttelse av tyske tropper. At slett ikke alle legionærer var overbeviste om at de hadde tatt et riktig skritt, bevises av det faktum at allerede under dannelsen av legionen var der tilfeller av desertering. I slutten av juli [1941] var den første bataljon ferdig organisert, som da også fremstod som hoved-underavdelingen av legionen. Kommanderingen av legionen ble lagt i hendene på major Kvist, som ble regnet som en personlig venn av Quisling. De norske fascistene ønsket på denne måte å understreke den betydning de la i dette at de overlot denne militære formasjon [legionen] til de samlede tyske styrker, Wehrmacht.

Legionærene ble underkastet en sterk ideologisk påvirkning fra okkupasjonsmakten og fra quislingene. Den fascistiske propaganda fremhevet tesen om nordmennenes "rasemessige verdifullhet", at nordmennene var representanter for den nordiske rase, at det var "slektskap" mellom det tyske og det norske folk som altså representerte ~~den nordiske~~ "høyere NORDITSJESKIJE" [Guleselig ord, muligens nordiske] raser som var kallet til å herske over andre folk. Hitleristene lovet Norge deltakelse i skapelsen av et "stor-europeisk økonomisk rom". Nordmennene ble på alle måter innprentet at det var "naturlig" og unngåelig med felles aksjon mot "fienden i øst". Kollaborator-kretsene fremstilte SSSR som en farlig fiende av Norge og av andre nordiske land. Delvis i forvrengt lys ble de fremstillet hendelsene omkring den militære konflikt mellom SSSR og Finland vinteren 1939-40. I denne fremstilling ble det samtidig understreket at allerede da hadde norske "frivillige" slåss mot Sovjet-Unionen.]

(2)
uleselig
ord]

valle

1. Under den sovjetisk-finske krig 1939-40 ble det i Norge dannet komiteer for verving av "frivillige" for å delta i krigshandlinger mot Sovjet-Unionen. Det ble dannet en spesiell enhet av "frivillige" fra de nordiske land. Se: SSSR's utenrikspolitikk. Samling av dokumenter, bind 1 Y (1933-1941). M., 1946, side 486.

I perioden juli til september 1941 ble legionerene gruppevis sendt fra den norske havnen Drammen til Tyskland. Første samlingspunktet var Hamburg, der legionerene oppholdt seg omkring to måneder. Etterpå ble de oversendt til Stettin. I Tyskland gjennomgikk legionen et intensivt kurs i kampberedskap og ideologisk bearbeidelse i anti-kommunistisk og ant-sovjetisk ånd. Den fascistiske propaganda, som spilte på de nasjonale følelser hos nordmennene, inngjød i nordmennene løgnaktige håp om at - som en følge av Norges deltakelse i krigen mot Sovjet-Unionen - Norge skulle "oppnå rett til en selvstendig eksistens, at - som en belønning for "troskapen overfor Tyskland" - skulle Tyskland trekke ut sine tropper fra Norge. Den tysk-fascistiske kommando hadde først til hensikt å sende legionen til Finland for der å styrke de finske tropper. Imidlertid ble det i forbindelse med forverrelsen av stillingen for de tyske tropper ~~foran~~ foran Leningrad forandret på den opprinnelige bestemmelse, og de sendte nordmennene gjennom Pskov - Luga - Pusjkin til den sydlige del av Leningrad-fronten.

I begynnelsen av mars 1942 ankom legionen til fronten, og 6. april tok legionen opp forsvaret av ~~RAION~~ RAION, bydelen, området Uritska. Til de norske avdelings-kommandører ble det straks tilknyttet tyske offiserer som "rådgivere". Mellom legionerene, som var bearbeidet av fascistisk propaganda, kunne man straks ved ankomsten merke bestemt kamp-innsats, et ønske om å vise den tyske kommando "hva de kunne duge til". Imidlertid ble slike stemninger snart avløst av tristhet og liten tillit til egne krefter. De vanskelige forhold ved fronten, økende tap forandret sterkt krigsmoralen hos nordmennene. Legionen ankom ~~med~~ et antall av 800 mann til fremste frontavsnitt, men ved midten av mai [1942] var det igjen i legionen bare 400 soldater og offiserer (av drepte var der omkring 100, av sårede og syke var 300 mann). I løpet av krigshandlingene led nordmennene det ene nederlag etter det andre. Legionen førte hovedsakelig forsvars-kamper, men for å løfte opp "kamp-ånden" blant mannskapet ble det foretatt noen mindre angrep.

Således , 19. april 1942 forsøkte en gruppe på 30 norske soldater under ledelse av kaptein Berg å gjennomføre en etterretningstjeneste med våpen i hånd . Der vendte tilbake to mann , begge var såret . En del av gruppen ble tilintetgjort med ildgivning like foran våre posisjoner, resten ble revet opp av det tyske minefelt ved tilbaketrekkingen, men noen av dem ble tatt til fange . Kommandøren for gruppen , kaptein Berg , var død . 1)

I legionen vokste utilfredsheten , engstelse for fremtiden. Nordmennene ble overbevist om at det var umulig å innta Leningrad, at det var løgn det som den fascistiske propaganda fortalte , at byen snart ville falle . Stadig mer spent ble forholdet til tyskerne , som ikke skjulte sin forakt for sine norske forbundsfeller .

Foruroliget av situasjonen , slik den utviklet seg i legionen , krevde den tyske kommando av norske kollaboratører at de skulle innføre forholdsregler " for å gjenopprette orden " . I midten av mai [1942] ble Quisling sendt til Leningradfronten. Quisling ville ikke reise helt ut til fremste fronttrekke, men det ble sendt en delegasjon av legionærer til ham bak fronten. Quisling var da kommet med fly til Kraņnoje Seló, og oppholdt seg der to dager . Quisling forsøkte på alle vis å løfte opp den nedtrykte stemning blant soldater og offiserer i legionen, igjen talte han om "varme steder", som ventet dem etter seieren . 2)

Quislings ankomst , [hans] avtaler [med delegasjonen fra legionen] og [hans] løfter forandret ingenting , og kunne ikke forandre noe . De faktorer, som bestemte de politisk-moralske innstillinger mellom nordmennene i legionen, ikke bare ~~ble~~ fortsatte å virke som før , men virkningen ble bare verre . Gjæringen i legionen ble sterkere . Fanger som ble tatt i denne periode , kom fram med konkrete fakta om nedgang i ~~den~~ legionens disiplin, fangene ga eksempler på åpen uvilje mot å delta i krigen på det fascistiske Tysklands side . I mai ble cirka 50 soldater sendt hjem til Norge . Som grunn for hjemsendelsen ble det vist til at de led av "nervesykdom" .

1. TS.A.M.O. SSSR, f. 217 , op. 1217, d. 136, L. 148 .
2. TS.A.M.O. SSSR , f. 217, op. 1217, d. 116, L. 123

Faktisk ble ^{de} de soldater sendt tilbake, ~~men~~ som hadde minst tillit til kommandoens [optimistiske] synspunkter, og enda en grunn var at på denne tid var det noen soldater i legionen som gikk over til vår side .

+ Mellom de soldater som frivillig ga seg til fange til den Røde Armé, var Bjørn Bast. I avisen "Soldaten-Zeitung" som ble utgitt av den ~~den~~ politiske ledelse [propagandaavdelingen - A.R.] ved Lenin-gradfronten, beregnet på fiendens tropper, ble det trykket følgende erklæring fra Bast :

" Det tok lang tid å forme den norske legion, ettersom det i Norge var få personer som var villige til å ofre livet for det fascistiske Tyskland . Til slutt , ved hjelp av utpressing og bedrageri , ble legionen bygd opp til et antall av 800 mann . Fordi jeg i begynnelsen sa nei til forslaget fra ververne , ville de sende meg vekk fra fabrikken. Men hverken arbeidsløshet , eller hunger eller nød kunne presse meg til å gå inn i legionen. Etter lang overveielse kom jeg imidlertid til den avgjørelse å benytte meg av muligheten til å gå inn i legionen, for å kunne forlate Norge og ved den første anledning gå over til den Røde Armés side.

Jeg var nødt til å hemmeligholde min avgjørelse (om å gå inn i legionen - Jurij Basistovs anm.) for ikke å bli møtt med forakt fra mine medborgere, slik forakt som alle nordmenn møtte når de ydte en eller annen tjeneste for tyskerne . Derimot nøt de høy aktelse i Norge de nordmenn som med fare for livet tok seg over havet til England for å slutte seg til de norske frigjøringsstroppene der.

Hva meg angår , så utnyttet jeg aller første anledning til - under tett tåke - å ta meg over til rødearmistene , noe som også lyktes meg .")

De store tap, den dalende kampånd i legionen, tvang den tyske kommando å ta legionen bort fra forreste linje . I løpet av 25. til 27. mai 1942 ble legionen erstattet av deler fra ~~den~~ det 538. tyske infanteriregiment, og legionen ble sendt bak fronten til hvile og omstrukturering [omdanning]. Tyske fanger fra

1. Soldaten-Zeitung , N 50 , Mai 1942 .

+ Bjørn Bast Pedersen døde på lasarett i Sovjet 22-07-44 ifølge Norges Røde Kors.

538. infanteriregiment viste til at noe mer enn 200 nordmenn var blitt ført ut fra ~~de~~ fremre linjer til bak fronten. Til området [rundt landsbyen] Krásnoe Seló, der legionen var forlagt, begynte det å komme forsterkninger fra Norge. Omformingen av legionen varte omkring en måned. Av opplysninger som senere fremkom fra tilfangetatte nordmenn ser det ut til at forholdene i legionen i denne omstillingsperioden var like anstrengt som før. Noen norske soldater ble overlatt til [militær] domstol fordi de ikke hadde utført ordrer fra offiserene.

I midten av juni ankom den fascistiske NAMESTNIK, Gauleiter, Terboven til [landsbyen] Konstantinóvka, der legionens stab befant seg. Dithen kom også snart EMISSAR, utsendingen til Berlin, Fogelsang (Fuglesang). Med den tyske kommando og kommandøren for legionen diskuterte man spørsmålet om fortsatt bruk av legionen ved fronten. Som et resultat av overlegningene ble i juni 1942 legionen på nytt sendt til fremre frontlinje, hvor den tok opp forsvaret av frontlinjen mellom Kiskinskaja Roschtsja [Lenten finsk navn eller det betyr: Katte-lunden] og Vjerkhnoje Koirovo [Øvre K., ganske sikkert karelsk-finsk stedsnavn]. 1)

I den følgende tid deltok legionen i forsvarskamper. Mannskapet ble gjentatte ganger byttet som følge av store tap. Høsten 1943 etter Quislings erklæring om "krigens tilstand" ~~ble det satt i gang en bred vervings-~~ -krigen mot Sovjetunionen - ble det satt i gang en bred vervingskampanje for å få nordmenn sendt til Østfronten. 2) Etter at Leningrad hadde befri seg fra den fascistiske blokade i januar 1944, ble den norske legion benyttet av den tyske kommando i Estland.

Hele tiden mens den norske legion befant seg på Leningård-fronten, ble det norske mannskapet underkastet en konstant og intensiv ideologisk påvirkning fra vår side. (Oversetterens anmerkning: I august 1996 kom jeg med to unge ~~sympatiske~~ sympatiske russiske journalistdamer, min gode gamle troende Irina, som jeg alltid bor hos under mine nesten årlige reiser til Sibir og lengre, med båndopptakere til ~~en~~ pensjonert oberst Jurij Basistov i hans enkle hjem i fattigslig boligblokk i nedslitte St. Petersburg. Jeg hadde med hilsener fra Folk og land. Vi ble vel mottatt. Samtalen gikk på russisk. Basistov ville iblant svært gjerne snakke tysk for å vise at han behersket språket. Det var tydelig at Basistov i denne krigstiden tjenestegjorde som POLIT-RUK, i hærens propagandaavdeling. Folk i redaksjonen av Folk og land hadde antydnet for meg i Oslo at det kanskje var han selv som talte i høyttaler over frontlinjen og ba nordmennene overgi seg. Basistov benektet det. Arne Rollis anm.)

1. Ts. A. M. O SSSR. f.217, op 1217, d. 136, L 149 - 150

2. I tillegg til Den norske legion befant også nordmenn seg i mannskapet i SS "Viking". Etter oppgaver, publisert av "Norsk militært tidsskrift" nr. 4 for året 1978, deltok der i krigshandlinger i løpet av krigen på Østfronten ca. 5 til 7 tusen norske soldater [i tyske uniformer, og omlag like mange deltok i engelsk-alliert ~~krigstjeneste~~ krigstjeneste i engelske uniformer - oversetterens anmerkning].

I (våre) agiterende propagandistiske dokumenter rettet til nordmennene (ved fronten) avslørte vi sannheten om krigen , om hvordan de tyske fascister hadde satt krigen i gang. Det ble understreket hvor rettferdig Sovjet-Unionens sak var, alle frie folks felles mål, derunder også det norske folks krigsmål å få slått ned fascismen. Vi viste i denne propaganda for de norske legionærer hvordan de menneskehatende onde hensikter til Hitleristene lå i skarp motsetning til det norske folks interesser, derunder de norske legionærers interesser. Vi drog frem eksempler fra ~~den sovjetisk-tyske front~~ den sovjetisk-tyske frontsituasjon, som viste at legionen var dratt inn i en undergangaffære, at det eneste som ventet dem var det uunngåelige nederlag sammen med deres tyske vertsskap . Vår propaganda appellerte til de nasjonale følelser hos de norske soldater og offiserer, oppfordret til at deres Norge måtte løsrive seg fra bødlene. Vår propaganda avslørte hele dybden av de norske legionærers forræderi overfor sitt eget folk . Vi understreket at at ved det at legionærene deltok i krigen på hitler-fascistenes side, fratok de seg selv muligheten å kunne vende hjem til et fritt Norge , selv om de skulle overleve. Derimot ville en overløping til den Røde Armé bety at de reddet sin ære og kunne oppnå det norske folks tilgivelse . Denne sovjetiske plan , sa vi i propagandaen for nordmennene , var den eneste måte ~~å~~ å redde livet på og siden etter krigen kunne vende tilbake til fedrelandet . Fra april 1942 til november 1944 ble det sendt ut 6 forskjellige flyveblad på det norske språk , med et samlet opplag på 40.000 eksemplarer .

I det første flyvebladet som ble adressert til nordmennene , stod det : " Hvem ba dere komme hit ? Var det kanskje det norske folk som ba dere om det ? Nei , det norske folk forbanner dere og kaster stein på dere . Quisling, Norges forræder og Hitlers lakei, bad dere om å komme hit " .

I vår ~~propaganda~~ propaganda overfor legionærene understreket vi at Hitlers strategiske planfullt ut ble kullkastet , Vårens komme , som tyskerne la så store forhåpninger til, bibrakte dem bare kolossale tap og nederlag. Flyvebladet ble avsluttet med en oppfordring om å avslutte krigen, redde sitt liv og sin ære , vaske av seg sin skitne flekk .

Flyvebladet oppflammet ^{lo} nordmennene ^{til} patriotisk og nasjonal stolthet.

[er det ikke rørende å se hvordan Stalins propagandaapparat den gang ikke greidde frigjøre seg fra innenlandske sovjetiske forhold også i ordbruken - "patriotisme" betydde "for det sovjetiske imperium", og "nasjonalisme" betydde kulturstolthet over å tilhøre en de mange nasjonaliteter innenfor SSSR - Arne Rolls anm.] - Som overskrift på flyvebladet ble brukt navnet på den norske nasjonalsang: "Ja, vi elsker dette landet" 1). I henvendelsen til "nordmenn i tysk uniform" ble det vist til hvordan den fascistiske okkupasjon bragte sorg og lidelser til det norske folk. Hundrevis av nordmenn var blitt henrettet. Norge hadde mistet sin frihet. Tyskerne sier at dere kjemper for et fremtidens Norge. Men var det slik deres forfedre kjempet? Eller husker dere ikke fedrelandssangen deres?

Tordenskjold i hellig krigstog
førte ut sine seilskip
Kvinnene forsvarte med sitt blod
sitt fedrenelands ære.

Slik står de fram også i dag de nordmenn som virkelig elsker sitt land: Larsens partisaner i Finnmark, folk som saboterer de tyske forholdsregler og som rømmer til England og Sverige. [Oversetterens anm.: Oberst Basistov setter ingen fotnote om hvor han har det fra dette med "Larsens partisaner" i Finnmark. Larsen og ingeniør Knutzen reddet en sibirsk flyver som falt ned såret i fallskjerm ved Kirkenes ~~huset~~ 1944. Flyveren besøker jeg flere ganger. Det er pensjonert kommissar i flyvåpenet, medlem av Sovjet-Unionens forfatterforening, æresborger av byen Kurtamysj, gaten Melioratorov, Kurgan oblast bak Ural. I boka NORVJESCHKIJE BYLI (Dager i Norge), Sostavil: Journalist Michail Iskrin, Moskva 1965, forteller PAVEL KOTSJEGIN om sin redning, om Larsen og Knutzen. Svanhild Roll Knutzen, min fars tante, fikk i 50-årene post mortem en medalje ~~var~~ fra Øverste Sovjet, overrakt av ambassadør Lunjkov, for denne innsats. Nå i august, da jeg igjen var hos min venn Pavel, var han den samme ivrige Stalinist. Hva skriftlige kilder aldri røper, har han tidligere betrodd meg: Da Røde Armé fant ham levende ved Kirkenes etter storangrepet, ville de ikke tro sine øyne og ville ikke tro på Pavels historie. KGB ville ha ham skutt ved hjemkomsten. Hans flygeneral reddet ham så vidt ved å gi ham nytt jagerfly og satte ham inn i kampene før KGB hadde fått svar ~~var~~ fra overkommandoen i Moskva om at Pavel skulle skytes. Professor A.M. Samsons bok: ZNATJ i POMNITJ (Å vite og å huske) avslører Stalins redselsvelde. Boka er utgitt i Moskva 1988, herlig ironisk på forlaget Isdatel'jstvo Polititsjeskoj Literatjry. Gorbatsjov stod selvsagt bak utgivelsen. Se side 85 om Stalins PRIKAZ, dagsordre 270 og 227 fra 1941 og 1942: "Den som lar seg ta til fange, skal regnes som desertør og siden skytes, og familien ikke ha mat". - Vi må derfor være varsomme med å tro på beretningene fra tidligere russiske fanger. Jevnt over sier de at de var uten bevissthet i det øyeblikk de var tatt til fange. De jeg har snakket med i Sibir, sier alle ble satt i konsentrasjonsleir ved hjemkomsten, i heldigste fall bare 6 måneder. ~~var~~ Selv uskyldige vlassovister ble skutt. Å si at "partisaner" i utlandet hadde reddet dem, kunne være et middel for russere til å overleve hjemkomsten. Arne Rolls anm.] - Slik bør også dere legionerer handle. Har dere kanskje ikke i barndommen sunget de stolte ord om Norge:

Vat

Og, slik som våre forfedre kjempet -
våre sangers stolthet -
slik vil også vi slåss inntil seieren,
men for evig fred !

Legionærer : Er ikke ~~entax~~ disse ord en hellig ed, som dere har gitt deres folk og som dere bør fullbyrde! Husk at alle de som fortsetter å kjempe for tyskerne, fortjener straff. Bare nederlag og undergang venter dere her på fronten.

Men dere har en utvei : Kast Hitlers våpen!

Ordene i den norske fedrelandssang er skrevet i 1859 av den kjente dikter og skribent i Norge Bjørnstjerne Bjørnson (1832 - 1910).

Legionerer : Gi dere frivillig over i fangenskap!

Send deres representanter gjennom frontlinjen for å få avtale om en verdig overgivelse i fangenskap! "

Nederst på flyvebladet , trykket på norsk og russisk , var det angitt at flyvebladet tjente som passerseddel for nordmennene gjennom frontlinjen - for soldater og offiserer som ville overgi seg til Den røde Armé . På passerseddelen var trykket Sovjet-Unionens statsvåpen . Den politiske avdeling ved den 42 (Røde) Armé sikret en ^{se}jevn overføring av muntlig [høytaler-j] propaganda for legionens mannskap ved [høytaler]-stasjoner . Som tilfangetatte nordmenn stadfestet, gjorde det et sterkt inntrykk på både offiserer og mannskap at russerne henvendte seg til dem på deres eget lands språk . Dette overbeviste nordmennene om at vi russere ikke ville sette nordmennene på samme plattning som tyskerne .

Det ga stor resonnans i legionens underavdelinger når tilfangetatte nordmenn stod frem [i høytalerne] . Med en overbevisende henvendelse til sine kamerater fremstod Bjørn Bast . Hans henvendelse til legionen var preget av det konkrete, han visste godt om forholdene i legionen . I mai 1942 hadde Bast på bare 9 netter tilsammen 24 (høytaler-)overføringer for legionen. 1)

Den 19.mai 1942 overga ^{se}atter en legioner frivillig til våre soldater . Han ville svært gjerne samtykke i å stå frem i [høytale]anlegget med henvendelse til sine kamerater, be dem kutte av forbindelsen med hitleristene og gå over til den Røde Armés side . En spesiell virkning hadde hans ord blandt soldatene i det 3. kompani, der han selv gjorde tjeneste før han løp over . Etter å ha hørt hans oppfordring , gikk enda en soldat fra dette kompani over på vår side . Under utspørringen viste han til at han " til slutt bestemte seg til å gå over til russerne, etter at han hadde hørt stemmen til sin kamerat ! 2)

1. TS.A.M.O. ^{SSSR}f. 217 , op 1279 , d. 136 , L. 150

2. TS. A.M.O. SSSR f.217 , op. ~~1279~~¹²¹⁷, d. ~~136~~¹¹⁶, L. 146

Arbeidet med å gi ideologisk påvirkning på mannskapet i legionen fortsatte under april-kampene 1944 ved Narva . I denne periode ble ^{det} laget et spesielt flyveblad ~~bergt~~ beregnet på ~~den norske og offiserer~~ ~~og soldater~~ soldater og offiserer i legionen , med oppfordring til dem ~~å~~ om å lære av tyskernes nederlag foran Leningrad og avbryte forbindelsen med det fascistiske Tyskland . 1)

Sovjet-Unionens seire i krigen, den stigende styrke i Den røde armés angrep på alle fronter førte til et ufravikelig fall i krigsmoralen hos legionærene. Den sovjetiske propaganda var med på å spille en betydelig rolle i det å påskynde forfallsprosessen i den norske legion, i det å vekke deler av mannskapet i legionen til bedre politisk forståelse, oppvåkning . Idet de forstod hvilken rolle ~~den fascistiske~~ det fascistiske Tyskland hadde ført dem inn i , foretrakk de fleste legionærer å utføre sine front-forpliktelser på en formell måte , uten å utsette seg selv for fare . Om overløpningene fra legionen over på vår side visste de tyske tropper som lå like ved . En rekke tilfangetatte tyskere høsten 1944 kunne fortelle at de visste godt om at "mellom de norske soldatene gikk der mange slags samtaler " . 2)

I november 1944 ble den tyske kommando nødt til å ta legionen bort fra fronten og sende den tilbake til Norge. Slik var den æreløse slutt på "den norske legion". Eventyret til ~~hitleristene~~ hitleristene og deres norske medløpere led et fullstendig nederlag .

Lærdommene av den 2. verdenskrig har stor betydning for oss . Svært lærerik er i denne forbindelse også slutten på Den norske legion . Det fascistiske Tyskland greidde ikke å vri det norske folk til å bli deres landsknekt . Men overføringen av den "frivillige" legion til Østfronten, OG den felles ~~en~~ felles kamp mot de fascistiske okkuperanter bestemte ~~de~~ karakteren i de sovjetisk-norske forbindelser i krigsårene. [Overretterens anm.: Mener oberst Basistov at det til syvende og sist var en fordel for ~~en~~ Norge og de senere norsk-sovjetiske forbindelser at denne legion virkelig ble sendt fra Norge til Østfronten og der viste seg både å være liten og svært lite Hitler-vennlig når det kom til stykke , og at overløperne gjorde Norge en helt spesiell innsats ^{ved sin desertering} til den Røde Armé ? A.R. anm.]. Den røde armé fullførte sine internasjonale forpliktelser overfor det norske folk , og i

1. TS.A.M.O SSSR f. 217, op. 1217, d. 542 , L 71 .
2. TS.A.M.O SSSR f. 217 op. 1217, d 116 , L 123

✓ for

✓ østtjeneste

Petsamo-Kirkenes-felttoget jaget den Røde Armé vekk de tysk-fascistiske tropper fra Nord-Norge . Mer enn 12.000 russere gav sine liv i kampen for befrielsen av Norge . 1) Kong Håkon 7. , Norges konge , sa i juni 1945 : " Krigen ble vunnet av den Røde Armé på Østfronten . Just denne seier førte til frigjøringen av de nordlige norske territorier ved den samme Røde Armé . Det norske folk tok imot den Røde Armé som en befrielseshær ." 2)

Historien har bevart en rekke eksempler på sovjetisk-norsk vennskap i felles kamp. I norske partisanavdelinger og undergrunnsgrupper deltok der motig sovjetmennesker, som hadde flyktet fra fascistiske fangeleirer. [Oversetterens anm.: Ja, det er enestående i europeisk historie at to stater, Norge og Russland , i tusen år lever med felles grense, uten en eneste gang å være i egentlig krig med hverandre. Saken var selvfølgelig at vi de samme tusen år hadde en felles aggressiv fiende midt mellom oss , Sverige . Det er derfor bare selvfølgelig at Russland var det første land i verden som på minuttet anerkjente norsk selvstendighet i 1905, og at Gro Harlem Brundtland kvitterte i 1991 med å være første land i verden som anerkjente Jeltsins nye Russland. Angående Basistovs fremstilling av sovjetiske krigsfanger som rømte fra tysk fangenskap i Norge og "motig deltok i norsk partisanbevegelse" , så skal en stille seg meget skeptisk til de opplysningene. Ja, rømning fant sted i de aller siste krigsdager 1945 , men de rømte sovjet-fangene holdt seg skjult og deltok ikke i noen "partisan-handlinger", ettersom jeg kjenner til. Prøv å forstå hvordan russiske krigsfanger måtte fremstille saken for i det hele tatt å se sine kjære igjen etter tilbakekomsten til sitt Stalinske sovjetparadis... I Stalins øyne var det en forbrytelse 1. å ha overlevd fangenskap , 2 . å ha oppholdt seg i tysk-okkupert område. Å dø som partisan var derimot ærerikt, uansett tapstall. Se professor Samsons bok Znatj i pomnitj, Moskva 1988 , side 209 om de vanvittige tapstall blant partisaner. Like hensynsløst øste Stalin kanonføde frem. Sitat fra Samsons bok side 169 : " I året 1941 var våre tap av soldater omkring 6 millioner, mens tyskernes tap var 750 tusen , eller åtte ganger mindre. I året 1942 var våre tap [døde , ~~skadete~~, sårede, tilfangetatte - A.R.s anm.] to ganger så store som tyskernes . I 1943 var våre tap 1.5 gang så store . I 1944 var våre tap 1.3 gang så store. ... en totalt ubegavet sovjetisk ledelse under hele denne tid ... Slik er ~~sannheten~~ den historiske sannhet . Å tie stille om sannheten - det er et forsøk på å unngå folkets dom . "]- På den annen side var det mange nordmenn som ga hjelp til Den røde Armé. Under kampene i Finnmark var der grupper av norske patrioter som slåss sammen med våre avdelinger. Norske fiskere - under ild fra fascistene - fraktet sovjet-soldater over Pasvik-elven . Deltakere i partisanbevegelsen i Finnmark ga til sovjet-kommandoen viktige opplysninger om hvor de tysk-fascistiske tropper lå . 80 norske patrioter ble på den tid utmerket med sovjetiske krigsordener og medaljer .

For over 40 år siden åpnet sovjetiske soldater for dette nabolandet Norge veien til frihet og selvstendighet . De var de første som kom på norsk jord , og de var de første som forlot denne samme norske jord . Deres internasjonale heltedåd blir ikke glemt av det norske folk.

Ma Norge

Men ikke alle i Norge , spesielt ikke utenfor Norges grenser ,
[Basistov skriver dette i begynnelsen av 1980-årene , da USA
fremdeles er den oppkonstruerte fiende som skal holde kommunist-
mafiaen i dette Sovjet-imperium fortsatt ved makten, nomenklaturaens
80-årige skremselstaktikk * A.R.s anm.] , nei , ikke alle sprer
bare sannhet. Sovjet-Unions befrielsesrolle , de sier ikke sannheten
om det sovjetisk-norske samarbeid. I Norge utkom nylig et åtte-binds
verk om krigen . I dette verk er det bare forbipasserende såvidt ~~gjort~~
~~gjort~~ minnet om den Røde Armés befrielse av Norge . Om dette
ønsker de å tie , høyrepressen og

-
1. Pravda 1984 , 24. okt.
 2. Krasnaja Zvezda 1984 , 27. okt .

andre massemedia . Derimot snakker høyrepressen høyt om "Faren fra Øst"
- som de skremmer den norske befolkning med, de holder fram som eneste
" redning " at Norge deltar i NATO og at Norge øker sitt
kriksberedskap og at Norge forvandles til ~~PLATSDARM~~ PLATSDARM ,
hovedoppmarsjområde , for den Nord- europeiske blokk. Høyre-
propagandaen fører det norske folk inn i en fremmed , unaturlig rolle
~~som~~ som "de nordlige landsknektar" inn i det atlantiske scenario,
noe som er imot sunn fornuft og mot historiens lærdommer .

Leningrad ~~1983~~ 1983.

Kandidat i de historiske
vitenskaper, pensjonert oberst
Jurij Basistov
(sign.)